

Sonetul sfârșitului de iarnă

Nicu Hăloiu

Sonetul sfârșitului de iarnă

...

Înșelătoare iarnă, tu nu vrei să pleci
Stai undeva la pândă, nimeni să nu te vadă
Așteptându-ți vremea să cerni pe noi zăpadă
Doar ce-ai ascuns de noi a tale zile reci!

...

Au nu cumva aștepti floarea din livadă
Să chemi să bată vântul biciuind poteci,
Apoi, în gerul tău din nou să ne fereci,
Lăsându-ți giulgiul alb peste noi să cadă?

...

Dar și eu am chemat vreo câțiva ghiociei,
Să-ți înfrunte vântul, să-ți înfunte gerul,
Să-aducă primăvara cu toate ale ei,

...

Să umple de lumină grădinile și cerul,
Te-alung pe tine iarnă, cu ghiociei mei
Ce-i poartă primăverii, armura și misterul!